

ŠKOLNÍ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM
pro základní vzdělávání

Poznávání s pohodou

ZÁKLADNÍ ŠKOLA LODĚNICE,
příspěvková organizace

Obsah

1. Identifikační údaje.....	3
2. Charakteristika školy	5
2.1. Historie školy.....	5
2.2. Úplnost a velikost školy.....	5
2.3. Charakteristika pedagogického sboru.....	5
2.4. Charakteristika žáků.....	5
2.5. Spolupráce s rodiči a jinými subjekty.....	5
3. Charakteristika školního vzdělávacího procesu.....	7
3.1. Pojetí školního vzdělávacího programu.....	7
3.2. Hlavní a dílčí cíle vzdělávacího programu.....	7
3.3. Výchovné a vzdělávací strategie.....	9
3.4. Klíčové kompetence.....	13
3.5. Zabezpečení výuky žáků se speciálními vzdělávacími potřebami.....	15
3.5.1. Péče o žáky se speciálními vzdělávacími potřebami	15
3.5.2. Péče o talentované a mimořádně nadané žáky.....	15
3.6. Průřezová témata.....	16
4. Učební plány.....	18
4.1. 1.stupeň.....	18
4.2. 2.stupeň.....	19
5. Učební osnovy.....	20
6. Hodnocení žáků a autoevaluace školy.....	21
6.1. Hodnocení žáků ve škole a pravidla hodnocení, klasifikace žáka.....	21
6.2. Autoevaluace školy.....	32
7. Aktualizace (viz příloha)	

1. Identifikační údaje

Předkladatel: Základní škola Loděnice

Adresa školy:

Školní ulice 255
Loděnice
267 12

Ředitel školy:

Mgr. Jaromíra Marzová

Zástupce ředitele:

Mgr. Jiří Černý

Koordinátor ŠVP:

Mgr. Hana Mittigová

Zpracoval:

pedagogický sbor základní školy

Kontakty:

telefon: +420 311 672 114

fax: + 420 311 671 462

e-mail: zs.lodenice@tiscali.cz

Zřizovatel školy:

Obecní úřad Loděnice
Husovo nám. 4

IČO: 47559217

IZO: 047559217

REDIZO: 600043215

Ředitelka základní školy, jejíž činnost vykonává Základní škola Loděnice,
příspěvková organizace, Mgr. Jaromíra Marzová vydává

ŠVP pro základní vzdělávání

Poznávání s pohodou

Vyjádření školské rady ze dne:

Školská rada souhlasí s vydáním tohoto ŠVP.

.....

předseda školské rady

Platnost dokumentu od 1. 9. 2007

Loděnice.....

.....

Mgr. Jaromíra Marzová
ředitelka školy

2. Charakteristika školy

2.1. Historie školy

Škola zahájila svůj provoz v roce 1951. Je moderně řešena a její technický stav je dobrý. Přesto každoročně probíhají opravy a rekonstrukce, například výměna velkých oken za plastové, rekonstrukce odpadů, školní kuchyně a jídelny.

2.2. Úplnost a velikost školy

Základní škola Loděnice je plně organizovaná spádová škola s 9 postupnými ročníky, ve kterých se vzdělává přibližně 290 žáků. Výuka probíhá na 1. stupni v 7 třídách, na 2. stupni v 6 třídách. Snažíme se být školou rodinného typu, nabízíme žákům aktivity mimo základní vzdělání tak, aby mohli trávit část svého volného času ve škole. Jsme venkovskou školou, která přizpůsobuje svůj provoz potřebám žáka, rodičů a dopravní obslužnosti. Její součástí je školní družina a školní jídelna. Školní družina má provoz v ranních a odpoledních hodinách. Škola disponuje tělocvičnou a školním hřištěm, odbornými učebnami (šk. dílna, atelier VV, zeměpis, fyzika, rodinná výchova, přírodopis, dějepis, Aj, Nj). Ve škole je zřízena počítačová učebna s počítači připojenými k internetu. Na prvním stupni jsou v některých třídách umístěny počítače, které mohou žáci využívat o přestávkách. V odpoledních hodinách mohou žáci trávit volný čas v nepovinných předmětech – pohybové hry, sborový zpěv, výtvarná výchova.

2.3. Charakteristika pedagogického sboru

Pedagogický sbor tvoří ředitelka, zástupce ředitelky, 18 pedagogů a 2 vychovatelky školní družiny. Sbor je smíšený s velkou převahou žen všech věkových kategorií. Všichni pedagogičtí pracovníci se neustále vzdělávají. Oblasti, ve kterých dochází k DVPP jsou pedagogika, psychologie, nové metody v didaktice předmětů a zejména práce v informační a komunikační technologii. V rámci projektu PI SIPVZ pedagogové prošli úrovní Z a P.

V současné době probíhá další vzdělávání pedagogických pracovníků v oblasti cizích jazyků, akreditované MŠMT (JAME a MEJA). Na škole působí preventista v oblasti negativních činitelů ovlivňujících chování žáků (šikana, drogy ...).

2.4. Charakteristika žáků

Škola poskytuje vzdělání nejenom žákům obce Loděnice, ale také žákům dojíždějícím z okolních obcí, kteří tvoří téměř polovinu. V naší škole se vzdělávají i děti cizích státních příslušníků, jejichž počet se v posledních letech stále zvyšuje.

2.5.Spolupráce s rodiči a jinými subjekty

Rodiče jsou o průběhu vzdělávání informováni prostřednictvím žákovských knížek, na třídních schůzkách nebo telefonicky. Denně mohou s učiteli komunikovat, popřípadě si domluvit schůzku na odpolední hodiny. Dobrá komunikace s rodiči je jednou z priorit naší školy. Každý rok na začátku školního roku se koná setkání rodičů a přátel školy se všemi zaměstnanci školy, kde se rodiče dozvídají celoroční plán školy a mohou vznést své připomínky. Dále pořádáme Den otevřených dveří pro rodiče budoucích prvňáčků. Na konci školního roku nás navštěvují žáci z MŠ v Loděnici a MŠ v Chrustenicích.

Na základě zákona č. 561/2004 Sb. § 167 a § 168 byla zřizovatelem zřízena Školská rada, do které jsou voleni dva pedagogičtí pracovníci.

3. Charakteristika školního vzdělávacího procesu

Program je orientován na žáka, respektuje jeho individuální potřeby. Umožňuje efektivní, profesionální a promyšlenou práci učitele, který ve své práci využívá kreativní metody. Všem ve škole vytváří zázemí, které rozvíjí tvořivost, a současně zohledňuje možnosti všech dětí. Má vybavit každého žáka vším potřebným pro úspěšný a radostný život.

3.1. Pojetí školního vzdělávacího programu

Název ŠVP „**Poznávání s pohodou**“ jsme zvolili záměrně. Chtěli bychom děti zaujmout a motivovat podnětným přístupem ve všech předmětech, aby na cestě za vzděláním od nás odcházely se zájmem a nadšením navazovat na poznatky, schopnosti a vědomosti, které u nás získaly.

Dnes je samozřejmostí, že k dětem jsou všichni ve škole vstřícní, děti školu využívají a neničí, všichni společně rádi prožívají hezké okamžiky na výletech, při různých třídních akcích a dalších tradičních akcích školy. Chceme, aby prostor školy byl pro všechny příjemný, a tak napomáhal vytváření vhodného klimatu uvnitř školy.

Základní vzdělávání musí být užitečnou službou občanům a má reflektovat i jejich očekávání a individuální potřeby. Posláním školy v takovém případě nemůže být pouhé zprostředkování sumy vědomostí a zkoušení žáků z faktografických přehledů.

V našem pojetí je škola místem, které žáky motivuje a podporuje k aktivnímu učení se. A to nikoli encyklopedickým vědomostem, ale pro život důležitým kompetencím učit se, sociálním dovednostem a naučit děti řešit problémy v běžném životě. Charakter práce pak má v dětech mimo jiné podporovat pocit bezpečí, možnost pozitivního prožívání, získání zdravého sebevědomí, rozvíjení kritického myšlení a schopnost sebehodnocení, tolerance jeden ke druhému a vytváření přirozeného vztahu mezi učitelem a žákem, mezi učitelem a rodičem. Výsledky testů jsou dobrým motivačním stimulem pro pedagogické pracovníky, neboť se učí vyvozovat pro svou práci náležité závěry. Školní vzdělávací program „**Poznávání s pohodou**“ bude dbát o všestranný rozvoj osobnosti každého jedince na naší škole.

Svou prioritní úlohu zde bude také plnit školní družina a nepovinné předměty. Školní družina bývá každoročně maximálně naplněna.

3.2. Hlavní a dílčí cíle vzdělávacího programu

Školní vzdělávací program „**Poznávání s pohodou**“ chceme zaměřit na rozvoj dětské osobnosti, podněcování talentů, komunikaci, práci s informacemi, rozvíjení dětské kreativity a na činnosti uplatnitelné v praktickém životě.

Umožnit žákům osvojit si strategie a motivovat je pro celoživotní učení.

- Využívat vhodné způsoby, metody a strategie pro aktivní a efektivní učení,
- vyhledávat a třídit informace a na základě jejich pochopení, propojení a systematizace je efektivně využívat v procesu učení a v praktickém životě,
- využívat informačních a komunikačních prostředků.

Podněcovat k tvořivému myšlení, logickému uvažování a ke schopnosti řešit problémy.

- Samostatně pozorovat a experimentovat, získané výsledky porovnávat, posuzovat a vyvozovat z nich závěry pro další využití,
- uvádět věci a znalosti do souvislostí a na jejich základě si utvářet ucelený pohled na přírodní a společenské jevy,
- volit vhodné způsoby řešení úkolů, sledovat vlastní pokrok při zdolávání problémů.

Vést žáky k všestranné, účinné a otevřené komunikaci.

- Formulovat a vyjadřovat své myšlenky a názory v písemném i ústním projevu, výstižně, souvisle a kultivovaně,
- naslouchat jiným a porozumět jim,
- obhajovat vlastní názor vhodnou a věcnou argumentací.

Rozvíjet u žáků schopnost spolupracovat a respektovat práci a úspěchy vlastní i druhých.

- Spolupracovat ve skupině při řešení daného úkolu, podílet se na vytváření pravidel a respektovat je,
- aktivně přispívat k diskusi, umět v diskusi obhajovat vlastní názor, ale i respektovat zkušenosti a názory jiných, být tolerantní.

Připravovat žáky k tomu, aby se projevovali jako svobodní a zodpovědní jedinci, uplatňovali svá práva a plnili své povinnosti.

- Mít zdravé sebevědomí a schopnost vcítit se do situací ostatních,
- řešit praktické problémy a životní situace,
- schopnost objektivně hodnotit výsledky vlastní činnosti i činnosti jiných.

Vytvářet u žáků potřebu projevovat pozitivní city v chování, jednání a v prožívání životních situací; rozvíjet vnímavost a citlivé vztahy k lidem, prostředí i k přírodě.

- Schopnosti ochrany životního prostředí i ochrany kulturních a společenských hodnot.

Učit žáky aktivně rozvíjet a chránit fyzické, duševní i sociální zdraví a být za ně odpovědný.

- Schopnosti ochrany vlastního zdraví i zdraví ostatních,
- umět poskytnout první pomoc.

Vést žáky k toleranci a ohleduplnosti k jiným lidem, jejich kulturám a duchovním hodnotám, učit je žít společně s ostatními lidmi.

- Vnímat hodnotu kulturních a historických památek,
- vést k úctě ke spoluobčanům, spolužákům, kamarádům,
- dbát na pravidla slušného chování.

3.3. Výchovné a vzdělávací strategie

Cíle základního vzdělávání

Cíl	Co představuje v životě školy a ve výuce
1. Umožnit žákům osvojit si strategii učení a motivovat je pro celoživotní učení	- rozvoj postojů, dovedností a způsobů rozhodování metodami, které umožňují přímou zkušenost - dostatek informačních zdrojů a učebních impulsů (nabídek) - knihovna, internet, exkurze, beseda - propojení informací se skutečným životem - samostatnost, organizace vlastní činnosti - vlastní úsudek, iniciativa, tvořivost, zodpovědnost - komunikační dovednosti, spolupráce, práce v týmu - poznávání vlastních možností - prezentace vlastních výsledků - tvořivost (výtvarné, slohové a literární práce) - účast na organizaci vzdělávání - práce v motivujícím prostředí - práce s přiměřeným učivem - hodnocení formou zpětné vazby - hodnocení za to, co žák zvládá, ne za to, co neumí - výuka bez situací nerovnosti a ponížení - stanovení dílčích cílů - zařazování metod, které podporují zvědavost - využívání kladného hodnocení - dobré výsledky podporují motivaci - osobní příklad

2. Podněcovat žáky k tvořivému myšlení, logickému uvažování a k řešení problémů	- poznatky nejsou žákům předkládány v hotové podobě - uplatňování mezipředmětových vztahů - objevování vzájemných vztahů a příčin přírodních, společenských, dalších jevů a dějů - přechod od frontálního vyučování k aktivizujícím metodám - praktická cvičení - uplatňování základních myšlenkových operací – srovnávání, třídění, analýza, syntéza, zobecňování, abstrakce - rozvíjení schopnosti logického uvažování - řešení problémů na základě kritického zhodnocení informací - podpora netradičních způsobů řešení
3. Vést žáky k všestranné, účinné a otevřené komunikaci	- prostor pro střetávání a komunikaci různými formami (ústně, písemně, výtvarnými prostředky, pomocí technických prostředků atd.) - dodržování etiky komunikace (věcnost, naslouchání, prostor pro různé názory, respektování originálních, nezdařených názorů) - základ pro hledání a objevování problémů - základ spolupráce a společného prožívání - předpoklad poznávání sebe a vztahů k jiným - práce v týmu
4. Rozvíjet u žáků schopnost spolupracovat a respektovat práci a úspěchy vlastní i druhých	- jasná pravidla pro soužití ve škole - práva, povinnosti, sankce - atmosféra demokracie a přátelství - kooperativní učení, spolupráce ve výuce - osobní odpovědnost za výsledky společné práce - spolupráce učitelů a podíl na řízení školy - spolupráce s rodiči a dalšími partnery

5. Přípravovat žáky k tomu, aby se projevovali jako svébytné, svobodné a zodpovědné osobnosti, uplatňovali svá práva a plnili své povinnosti	- učit se samostatně rozhodovat a nést důsledky za svá rozhodnutí - demokracii a svobodu nezaměňovat za anarchii - nutnost dodržování mravních hodnot a slušného jednání - vhodnou formou prosazovat své zájmy - učit se argumentovat - pracovat se školním řádem
6. Vytvářet u žáků potřebu projevovat pozitivní city v chování, jednání a v prožívání životních situací, rozvíjet vnímavost a citlivé vztahy k lidem, svému prostředí i k přírodě	- chápání bohatství a složitost citového života, rozvíjet citovou otevřenost vůči podnětům z prostředí, ve kterém žijí - orientace ve vlastním citovém životě a v citových vztazích - s pomocí dospělých řešit své citové vztahy - učit otevřeně a kultivovaně projevovat své city - učit ohleduplnému a citlivému vztahu k lidem, k přírodě a ke kulturním a etickým hodnotám
7. Učit žáky aktivně rozvíjet a chránit své fyzické, duševní a sociální zdraví a být za ně odpovědný	- čistota prostředí školy - vhodné hygienické zázemí - vhodné prostředí - účelnost, funkčnost, estetičnost, bezpečí - spoluúčast na jeho úpravě - organizace denního režimu ve prospěch žáků (časová, obsahová) - zdravý stravovací a pitný režim - kompenzační a hygienické přestávky v učení - pohybové relaxační přestávky, dostatečná nabídka pohybových aktivit pro každého (včetně víkendových a prázdninových zájezdů) - škola bez kouře a drog - důsledná prevence šikany a násilí - vztahy ve škole - úcta, sounáležitost, uznání - respektování individuálních rozdílů, motivační hodnocení

8. Vést žáky k toleranci a ohleduplnosti k jiným lidem, jejich kulturám a duchovním hodnotám, učit je žít společně s ostatními lidmi	- chápání principů a fungování demokracie v osobním životě i ve škole a společnosti - otevřenost vůči spolužákům - solidarita s druhými - rozvíjení kritických postojů k negativním projevům ve škole i společnosti - integrace žáků vyžadujících speciální péči - rozvíjení schopnosti empatie - multikulturní výchova – porozumění odlišnému způsobu života lidí z jiného kulturního prostředí - vytváření podmínek pro adaptaci žáků z jiných kulturních prostředí - ohleduplnost vůči starým a nemocným lidem
9. Pomáhat žákům poznávat a rozvíjet vlastní schopnosti v souladu s reálnými možnostmi a uplatňovat je spolu s osvojenými vědomostmi a dovednostmi při rozhodování o vlastní životní a profesní orientaci	- uplatňování sebehodnocení žáků. - osvojování základních pracovních dovedností a návyků - výstupní hodnocení žáků

3.4. Klíčové kompetence

Klíčové kompetence mají žákům pomáhat při získávání základu všeobecného vzdělávání. Úroveň klíčových kompetencí získaných na základní škole není konečná, ale tvoří základ pro další celoživotní učení a orientaci v každodenním praktickém životě.

1. KOMPETENCE K UČENÍ

Umožnit žákům osvojit si strategii učení a motivovat je pro celoživotní učení

Během výuky klademe důraz na čtení s porozuměním, práci s textem, vyhledávání informací. Žáky vedeme k sebehodnocení. Individuálním přístupem k nim maximalizujeme jejich šanci prožít úspěch.

Žákům umožňujeme ve vhodných případech realizovat vlastní nápady, kde je podněcována jejich tvořivost. Zúčastňují se různých soutěží, které jsou pořádány naší školou i školami v okolí. Zadáváme dětem zajímavé domácí úkoly, kterými si procvičují probrané učivo.

2. KOMPETENCE K ŘEŠENÍ PROBLÉMŮ

Podněcovat žáky k tvořivému myšlení, logickému uvažování a k řešení problémů

Výuka je vedena tak, aby žáci hledali různá řešení problémů, svá řešení si dokázali obhájit. Ve vhodných oblastech vzdělávání používáme netradiční úlohy.

Při výuce motivujeme žáky v co největší míře problémovými úlohami z praktického života, při kterých se postupně zdokonalují. Učí se práci s informacemi ze všech možných zdrojů (ústních, tištěných, mediálních a počítačových, včetně internetu), aby je uměli vyhledávat, třídit a vhodným způsobem využívat. Podle svých schopností a dovedností se žáci zapojují do soutěží. Děti vedeme k aktivnímu podílu na všech fázích činnosti, na plánování, přípravě, realizaci i hodnocení.

3. KOMPETENCE KOMUNIKATIVNÍ

Vést žáky k všestranné a účinné komunikaci

Vedeme žáky ke vhodné komunikaci se spolužáky, učiteli a ostatními dospělými ve škole i mimo školu. Učíme žáky obhajovat a argumentovat vhodnou formou svůj vlastní názor a zároveň poslouchat názor jiných. Podporujeme komunikaci a spolupráci s jinými školami.

4. KOMPETENCE SOCIÁLNÍ A PERSONÁLNÍ

Rozvíjet u žáků schopnost spolupracovat a respektovat práci vlastní i druhých

Během vzdělávání mimo jiné používáme skupinovou práci žáků, vzájemnou pomoc při učení. Sociální kompetence vyvozujeme na praktických cvičeních a úkolech (při Tv, výletech, vycházkách do přírody, soutěžích, akcích SRPDŠ apod.). Usilujeme, aby žáci prokázali schopnost střídat role ve skupině, vedeme je k respektování společně dohodnutých pravidel chování, na jejichž formulaci se sami podílejí. Učíme je zároveň k odmítavému postoji ke všemu, co narušuje dobré vztahy mezi žáky. Chceme všechny jedince naučit základům kooperace a týmové práce.

5. KOMPETENCE OBČANSKÉ

Připravovat žáky jako svobodné a zodpovědné osobnosti, uplatňující svá práva a plnící své povinnosti

Žáci dodržují pravidla chování stanovená školním řádem.

Je kladen důraz na environmentální výchovu a na ekologicky myslícího jedince. Žáky vedeme k třídění odpadů. Dodržujeme pitný režim v průběhu celého vyučování.

Při pobytech v přírodě se žáci chovají jako zodpovědné osoby a vedeme je k ochraně životního prostředí.

6. KOMPETENCE PRACOVNÍ

Pomáhat žákům poznávat a rozvíjet své schopnosti i reálné možnosti a uplatňovat získané vědomosti a dovednosti při profesní orientaci

Žáky motivujeme k aktivnímu zapojení do oblasti „Člověk a svět práce“. Vedeme je k objektivnímu sebehodnocení a výuku doplňujeme o praktické exkurze.

3.5. Zabezpečení výuky žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a mimořádně nadanými žáky

Škola je otevřená žákům se zdravotním postižením, zdravotním znevýhodněním, sociálním znevýhodněním, ale i žákům talentovaným, žákům s mimořádným nadáním. Všichni žáci se speciálními vzdělávacími potřebami jsou integrováni v běžných třídách.

3.5.1. Péče o žáky se speciálními vzdělávacími potřebami

Žáci, u kterých se projevují příznaky některé z vývojových poruch učení a chování, posíláme se souhlasem rodičů na vyšetření do pedagogicko- psychologické poradny. Na základě vyšetření a doporučení poradny jsou pak tyto děti zařazovány do nápravné péče v případě, že jim byla vystavena PPP doložka zdravotně postiženého žáka. V případě, že dítě doložku získá, je povinen vyučující daného předmětu vypracovat IVP, podle kterého se s dítětem v průběhu školního roku pracuje. Do plánu zakomponujeme závěry a doporučení z vyšetření PPP, na co se konkrétně v nápravě zaměříme, pomůcky které bude žák při reedukaci používat, způsob hodnocení a jméno pedagoga, který bude s dítětem pracovat. Cílem je zajistit potřebnou podporu žákovi a rodině ve spolupráci s učiteli a vytvořit podmínky pro zdárný rozvoj žáka. Vzdělávání tělesně postižených žáků bude probíhat v běžných třídách formou individuální integrace. Učitel musí žáky na přítomnost tělesně postiženého spolužáka předem připravit stanovit přesná pravidla chování a způsob komunikace ve třídě i mimo vyučování. Naše škola není bezbariérová, a proto budou všichni pracovníci pomáhat dítěti v přizpůsobení se školnímu prostředí.

3.5.2. Péče o talentované a mimořádně nadané žáky

Škola vyhledává a rozvíjí talent a mimořádné nadání žáků. Pro nadaného žáka učitel připravuje a zadává školní práci, která odpovídá a rozvíjí úroveň vědomostí a dovedností v oblasti jeho nadání. Zařazení nadaných žáků do základního vzdělávání vyžaduje od pedagogů náročnější přípravu na vyučování v jednotlivých předmětech. Pro tyto žáky je zapotřebí zvýšené motivace k rozšiřování jednotlivého učiva do hloubky především v těch vyučovacích předmětech, které prezentují nadání dítěte. V rámci vyučování matematice projevují tito žáci logické myšlení, dobrou paměť, zálibu v řešení problémových úloh a svými vědomostmi vynikají nad vrstevníky. V jazykových předmětech jsou jim zadávány náročnější samostatné úkoly – encyklopedie, práce se slovníky, naučná literatura, práce s internetem, referáty k probíranému učivu. Umožňujeme jim pracovat na počítači (vzdělávací programy), individuální přístup ve výuce. Nadaní žáci reprezentují školu na různých soutěžích, kulturních pásmech a akcích pořádaných okolními školami.

Usilujeme o maximální využití možností žáka. „Není cílem vytvářet elitu“, ale zatížit tyto žáky v míře, která odpovídá jejich potřebám a možnostem poskytnout těmto žákům osobnostní a sociální rozvoj.

3.6. Průřezová témata

Průřezová témata jsou realizována především formou integrace do normální výuky. Blíže je integrace vyjádřena v učebních osnovách jednotlivých vyučovacích předmětů 1. stupně.

1. Osobnostní a sociální výchova (OSV)
2. Výchova demokratického občana (VDO)
3. Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech (EGS)
4. Multikulturní výchova (MKV)
5. Environmentální výchova (EV)
6. Mediální výchova (MDV)

Začlenění průřezových témat je součástí přílohy.

Formy:

INT – integrace tématického okruhu průřezového tématu

Charakteristika průřezového tématu Osobnostní a sociální výchova

Toto průřezové téma je praktické a má každodenní využití v běžném životě. Tematické okruhy osobnostní a sociální výchovy jsou členěny do tří částí, které jsou zaměřeny na osobnostní, sociální a mravní rozvoj.

Osobnostní rozvoj:

- rozvoj schopností poznání
- sebepoznání a sebepojetí
- seberegulace a sebeorganizace
- psychohygiena
- kreativita

Sociální rozvoj:

- poznávání lidí
- mezilidské vztahy
- komunikace
- kooperace a myšlení

Morální rozvoj:

- řešení problémů a rozhodovací dovednosti
- hodnoty, postoje, praktická etika

Charakteristika průřezového tématu Výchova demokratického občana

Výchova demokratického občana má vybavit žáka základní úrovni občanské gramotnosti. Toto téma má blízkou vazbu především na vzdělávací oblast Člověk a jeho svět a Člověk a společnost. Tematické okruhy jsou zaměřeny na utváření a rozvíjení demokratických vědomostí, dovedností a postojů potřebných pro aktivní účast žáků – budoucích dospělých občanů – v životě demokratické společnosti.

Občanská společnost a škola

Občan, občanská společnost a stát

Formy participace občanů v politickém životě

Principy demokracie jako formy vlády a způsobu rozhodování

Charakteristika průřezového tématu Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech

Průřezové téma rozvíjí vědomí evropské identity při respektování identity národní. Otevírá žákům širší horizonty poznání a perspektivy života v evropském a mezinárodním prostoru a seznamuje je s možnostmi, které jim prostor poskytuje.

Tematické okruhy průřezového tématu podněcují zájem žáků o Evropu a svět a zprostředkovávají jim poznání Evropy a světa jako uspořádaného prostředí, měnícího se v čase, v němž se lidé setkávají, společně řeší problémy a utvářejí svůj život.

Evropa a svět nás zajímá

Objevujeme Evropu a svět

Jsme Evropané

Charakteristika průřezového tématu Multikulturní výchova

Multikulturní výchova v základním vzdělávání umožňuje žákům seznamovat se s rozmanitostí různých kultur – tradicemi a hodnotami.. Zprostředkovává poznání vlastního porozumění odlišným kulturám, rozvíjí smysl pro spravedlnost, solidaritu a toleranci. Multikulturní výchova se hluboce dotýká i mezilidských vztahů ve škole, vztahů mezi učiteli a žáky, mezi žáky navzájem, mezi školou a rodinou. Tematické okruhy vycházejí z aktuální situace ve škole.

Kulturní difference

Lidské vztahy

Etnický původ

Podpora multikulturality

Princip sociálního smíru a solidarity

Charakteristika průřezového tématu Enviromentální výchova

Toto téma v základním vzdělávání vychází z komplexního pojmání vztahu člověka k životnímu prostředí, za něj je považováno vše – od nejbližšího okolí po biosféru planety. Propojuje hlediska přírodovědná, sociální, technicko-ekonomická i estetická.

Enviromentální výchova je členěna do okruhů, které umožňují pochopení problematiky vztahů člověka k životnímu prostředí, k uvědomění si základních podmínek života a odpovědnosti současné generace za život v budoucnost.

Ekosystémy

Základní podmínky života

Lidské aktivity a problémy životního prostředí

Vztah člověka k prostředí

Charakteristika průřezového tématu Mediální výchova

Průřezové téma Mediální výchova v základním vzdělávání nabízí základní poznatky a dovednosti týkající se mediální komunikace a práce s médii. Média a komunikace představují velmi významný zdroj zkušeností, prožitků a poznatků pro stále větší okruh příjemců. Mediální výchova má žáka vybavit základní úrovní mediální gramotnosti a obsahuje základní poznatky a dovednosti týkající se médií a mediální komunikace.

Kritické čtení, poslouchání a pozorování mediálních sdělení

Interpretace vztahu mediálních sdělení a reality

Stavba mediálních sdělení

Vnímání autora mediálních sdělení

Fungování a vliv médií ve společnosti

Tvorba mediálního sdělení

Práce v realizačním týmu

4. Učební plány

Vzdělávací oblasti	Vzdělávací obory	1. stupeň	2. stupeň	
		1. - 5. ročník	6. - 9. ročník	
		Minimální časová dotace		
Jazyk a jazyková komunikace	Český jazyk a literatura	35	15	
	Cizí jazyk	9	12	
Matematika a její aplikace		20	15	
Informační a komunikační technologie		1	1	
Člověk a jeho svět		12	–	
Člověk a společnost	Dějepis	–	11	8
	Výchova k občanství			3
Člověk a příroda	Fyzika	–	21	6
	Chemie	–		3
	Přírodopis	–		6
	Zeměpis	–		6
Umění a kultura	Hudební výchova	12	10	4
	Výtvarná výchova			6
Člověk a zdraví	Výchova ke zdraví	–	10	2
	Tělesná výchova	10		8
Člověk a svět práce		5	3	
Průřezová témata		P	P	
Disponibilní časová dotace		14	24	
Celková povinná časová dotace		118	122	

4.1. Učební plán 2.stupeň

Ve vzdělávací oblasti „Jazyk a jazyková komunikace“, „Matematika a její aplikace“, „Člověk a příroda“ je možné upravovat počet hodin v jednotlivých ročnících při dodržení minimální časové dotace a splnění učebních osnov.

Disponibilní časovou dotaci je možné upravovat podle momentálního složení pedagogického sboru a zájmu žáků.

Volitelné předměty jsou zařazovány podle aprobovanosti pedagogického sboru. Jsou využity na posílení hlavních předmětů, výstupy z nich odpovídají výstupům daných předmětů.

4.2. Učební plán 1. stupeň

Vzdělávací oblast	Vyučovací předmět	ročník				
		1.	2.	3.	4.	5.
jazyk a jazykové komunikace	český jazyk	8	10	9	8	7
	cizí jazyk	-	-	3	3	3
matematika a její aplikace	matematika	5	5	5	5	5
Inf. a kom. technologie	informatika	-	-	-	-	1
člověk a jeho svět	prvouka	2	2	3	-	-
	přírodověda	-	-	-	1	2
	vlastivěda	-	-	-	2	2
umění a kultura	hudební výchova	1	1	1	1	1
	výtvarná výchova	1	1	1	2	2
člověk a zdraví	tělesná výchova	2	2	2	2	2
člověk a svět práce	praktické činnosti	1	1	1	1	1
celkový týdenní počet hod. - maximum týdně		20	22	25	25	26

Disponibilní časová dotace byla použita k posílení těchto vzdělávacích oborů:

Český jazyk a literatura – 7 hodiny
 Matematika a její aplikace – 5 hodiny
 Člověk a jeho svět – 2 hodiny

5. Učební osnovy

5.1. Jazyk a jazyková komunikace

- 5.1.1. Český jazyk
- 5.1.2. Anglický jazyk
- 5.1.3. Německý jazyk

5.2. Matematika a její aplikace

5.3. Informační a komunikační technologie

5.4. Člověk a jeho svět

- 5.4.1. Prvouka
- 5.4.2. Přírodověda
- 5.4.3. Vlastivěda

5.5. Člověk a společnost

- 5.5.1. Dějepis
- 5.5.2. Občanská výchova

5.6. Člověk a příroda

- 5.6.1. Fyzika
- 5.6.2. Chemie
- 5.6.3. Přírodopis
- 5.6.4. Zeměpis

5.7. Umění a kultura

- 5.7.1. Hudební výchova
- 5.7.2. Výtvarná výchova

5.8. Člověk a zdraví

- 5.8.1. Rodinná výchova
- 5.8.2. Tělesná výchova

5.9. Člověk a svět práce

- 5.9.1. Pracovní činnosti

5.10. Volitelné předměty

Učební plány nejsou zpracovány samostatně. Každý vyučující si vyhotoví tematický plán pro daný školní rok. Vychází z výstupů povinných předmětů.

Učební plány jednotlivých předmětů jsou součástí přílohy.

6. Hodnocení žáků a autoevaluace školy

6.1. Hodnocení žáků ve škole a pravidla hodnocení, klasifikace žáka

Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků v Základní škole Loděnice

Obsah::

1. Zásady hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování ve škole a na akcích pořádaných školou.

- 1.1. Zásady hodnocení průběhu a výsledku vzdělávání.
- 1.2. Zásady pro hodnocení chování ve škole.

2. Zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků.

3. Stupně hodnocení prospěchu a chování v případě použití klasifikace a jejich charakteristika, včetně předem stanovených kritérií.

- 3.1. Stupně hodnocení prospěchu.
 - 3.1.1. Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření.
 - 3.1.2. Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou praktického zaměření.
 - 3.1.3. Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou výchovného zaměření.
- 3.2. Stupně hodnocení chování.

4. Způsob získávání podkladů pro hodnocení.

5. Podrobnosti o komisionálních a opravných zkouškách.

- 5.1. Komisionální zkouška.
- 5.2. Opravná zkouška.

6. Způsob hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami.

7. Žáci s vývojovou poruchou učení.

1. Zásady hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování ve škole a na akcích pořádaných školou.

1.1. Zásady hodnocení průběhu a výsledku vzdělávání.

Hodnocení žáka je organickou součástí výchovně vzdělávacího procesu a jeho řízení. Za první pololetí lze vydat žákovi výpis z vysvědčení; za druhé pololetí vysvědčení. Hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení je vyjádřeno klasifikačním stupněm. Klasifikace je jednou z forem hodnocení, její výsledky se vyjadřují stanovenou stupnicí.

Ve výchovně vzdělávacím procesu se uskutečňuje klasifikace průběžná a celková. Průběžná klasifikace se uplatňuje při hodnocení dílčích výsledků a projevů žáka. Klasifikace souhrnného prospěchu se provádí na konci každého pololetí a není aritmetickým průměrem běžné klasifikace.

Při hodnocení žáka klasifikací jsou výsledky vzdělávání žáka a chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou hodnoceny tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména vzhledem k očekávaným výstupům formulovaným v učebních osnovách jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, k jeho vzdělávacím a osobnostním předpokladům a k věku žáka. Klasifikace zahrnuje ohodnocení píle žáka a jeho přístupu ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon. Chování neovlivňuje klasifikaci výsledků ve vyučovacích předmětech.

Při hodnocení a při průběžné i celkové klasifikaci pedagogický pracovník uplatňuje přiměřenou náročnost a pedagogický takt vůči žákovi.

Klasifikační stupeň určí učitel, který vyučuje příslušnému předmětu. V předmětu, ve kterém vyučuje více učitelů, určí výsledný klasifikační stupeň za klasifikační období příslušní učitelé po vzájemné dohodě.

Ohodnocením výkonu žáka klasifikačním stupněm posuzuje učitel výsledky práce objektivně a přiměřeně náročně. Pro určování stupně prospěchu v jednotlivých předmětech na konci klasifikačního období se hodnotí učební výsledky, jichž žák dosáhl za celé klasifikační období. Při celkové klasifikaci přihlíží učitel k věkovým zvláštěnostem žáka i k tomu, že žák mohl v průběhu klasifikačního období zakolísat v učebních výkonech pro určitou indispozici. Přihlíží se i ke snázivosti a pečlivosti žáka, k jeho individuálním schopnostem a zájmům. Stupeň prospěchu se neurčuje na základě průměru a klasifikace za příslušné období.

Ředitel školy je povinen působit na sjednocování klasifikačních měřítek všech učitelů. Zákonní zástupci žáka jsou o prospěchu žáka informováni třídním učitelem a učiteli jednotlivých předmětů:

- průběžně prostřednictvím žákovské knížky,
- před koncem každého čtvrtletí (klasifikační období),
- případně kdykoliv na požádání zákonných zástupců žáka.

V případě mimořádného zhoršení prospěchu informuje učitel zákonné zástupce žáka bezprostředně a prokazatelným způsobem. Případy zaostávání žáků v učení se projednají v pedagogické radě.

Žáci školy, kteří po dobu nemoci nejméně tři měsíce před koncem klasifikačního období navštěvovali školu při zdravotnickém zařízení a byli tam klasifikováni za pololetí ze všech, popřípadě jen z některých předmětů, se po návratu do kmenové školy znovu nezkoušejí a neklasifikují. Jejich klasifikace ze školy při zdravotnickém zařízení v předmětech, ve kterých byli klasifikováni, je závazná. V předmětech, ve kterých nebyli vyučováni, se neklasifikují.

Do vyššího ročníku postoupí žák, který na konci druhého pololetí prospěl ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem s výjimkou předmětů výchovného zaměření stanovených rámcovým vzdělávacím programem a předmětů, z nichž byl uvolněn. Do vyššího ročníku postoupí i žák prvního stupně základní školy, který již v rámci prvního stupně opakoval ročník, a to bez ohledu na prospěch tohoto žáka.

Nelze-li žáka hodnotit na konci prvního pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za první pololetí bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení prvního pololetí. Není-li možné hodnotit ani v náhradním termínu, žák se za první pololetí nehodnotí.

Nelze-li žáka hodnotit na konci druhého pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za druhé pololetí bylo provedeno nejpozději do konce září následujícího školního roku. V období měsíce září do doby hodnocení navštěvuje žák nejbližší vyšší ročník, popřípadě znovu devátý ročník.

Má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí, může do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do 3 pracovních dnů od vydání vysvědčení, požádat ředitele školy o komisionální přezkoušení žáka; je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitel školy, krajský úřad. Komisionální přezkoušení se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem žáka.

Žák, který plní povinnou školní docházku, opakuje ročník, pokud na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen. To neplatí o žákovi, který na daném stupni základní školy již jednou ročník opakoval; tomuto žákovi může ředitel školy na žádost jeho zákonného zástupce povolit opakování ročníku pouze z vážných zdravotních důvodů.

V posledním roce plnění povinné školní docházky zpracuje třídní učitel výstupní hodnocení o tom, jak žák dosáhl cílů vzdělávání stanovených. V pátém a sedmém ročníku zpracuje třídní učitel výstupní hodnocení žáka, jestliže se hlásí k přijetí ke vzdělávání ve střední škole.

1.2. Zásady pro hodnocení chování ve škole.

Klasifikaci chování žáků navrhuje třídní učitel po projednání s učiteli, kteří ve třídě vyučují, a s ostatními učiteli a rozhoduje o ní ředitel po projednání v pedagogické radě. Kritériem pro klasifikaci chování je dodržování pravidel slušného chování a dodržování vnitřního řádu školy během klasifikačního období.

Při klasifikaci chování se přihlíží k věku, morální a rozumové vyspělosti žáka; k uděleným opatřením k posílení kázně se přihlíží pouze tehdy, jestliže tato opatření byla neúčinná. Škola hodnotí a klasifikuje žáky za jejich chování ve škole a při akcích organizovaných školou. Nedostatky v chování žáků se projednávají v pedagogické radě.

Zákonní zástupci žáka jsou o chování žáka informováni třídním učitelem a učiteli jednotlivých předmětů:

- průběžně prostřednictvím žákovské knížky,
- před koncem každého čtvrtletí (klasifikační období),
- okamžitě v případě mimořádného porušení školního řádu.

2. Zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků.

Sebehodnocení je důležitou součástí hodnocení žáků. Sebehodnocením se posiluje sebeúcta a sebevědomí žáků. Chybu je potřeba chápat jako přirozenou věc v procesu učení. Pedagogičtí pracovníci se o chybě se žáky baví, žáci mohou některé práce sami opravovat. Chyba je důležitý prostředek učení.

Při sebehodnocení se žák snaží popsat:

- co se mu daří,
- co mu ještě nejde.
- jak bude pokračovat dál.

Při školní práci vedeme žáka, aby komentoval svoje výkony a výsledky.

Známky nejsou jediným zdrojem motivace.

3. Stupně hodnocení prospěchu a chování v případě použití klasifikace a jejich charakteristika, včetně předem stanovených kritérií.

3.1. Stupně hodnocení prospěchu.

Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni prospěchu:

- 1 – výborný,
- 2 – chvalitebný,
- 3 – dobrý,
- 4 – dostatečný,
- 5 – nedostatečný.

Pro potřeby klasifikace se předměty dělí do tří skupin:

- předměty s převahou teoretického zaměření,
- předměty s převahou praktických činností a
- předměty s převahou výchovného a uměleckého odborného zaměření.

Kritéria pro jednotlivé klasifikační stupně jsou formulována především pro celkovou klasifikaci. Učitel však nepřeceňuje žádné z uvedených kritérií, posuzuje žákovy výkony komplexně, v souladu se specifikou předmětu.

3.1.1. Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření.

Převahu teoretického zaměření mají jazykové, společenskovední, přírodovědné předměty a matematika.

Při klasifikaci výsledků ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření se v souladu s požadavky učebních osnov hodnotí:

- ucelenost, přesnost a trvalost osvojení požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic, zákonitostí a vztahů, kvalita a rozsah získaných dovedností vykonávat požadované intelektuální a motorické činnosti,
- schopnost uplatňovat osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení společenských a přírodních jevů a zákonitostí,
- kvalita myšlení, především jeho logika, samostatnost a tvořivost,
- aktivita v přístupu k činnostem, zájem o ně a vztah k nim,
- přesnost, výstižnost a odborná i jazyková správnost ústního a písemného projevu,
- kvalita výsledků činností,
- osvojení účinných metod samostatného studia.

Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1 (výborný)

Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti uceleně, přesně a úplně a chápe vztahy mezi nimi. Pohotově vykonává požadované intelektuální a motorické činnosti. Samostatně a tvořivě uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí logicky správně, zřetelně se u něho projevuje samostatnost a tvořivost. Jeho ústní a písemný projev je správný, přesný a výstižný. Grafický projev je přesný a estetický. Výsledky jeho činnosti jsou kvalitní, pouze s menšími nedostatky. Je schopen samostatně studovat vhodné texty.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti v podstatě uceleně, přesně a úplně. Pohotově vykonává požadované intelektuální a motorické činnosti. Samostatně a produktivně nebo podle menších podnětů učitele uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí správně, v jeho myšlení se projevuje logika a tvořivost. Ústní a písemný projev mívá menší nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Kvalita výsledků činnosti je zpravidla bez podstatných nedostatků. Grafický projev je estetický, bez větších nepřesností. Je schopen samostatně nebo s menší pomocí studovat vhodné texty.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení si požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic a zákonitostí nepodstatné mezery. Při vykonávání požadovaných intelektuálních a motorických činností projevuje nedostatky. Podstatnější nepřesnosti a chyby dovede za pomoci učitele korigovat. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se dopouští chyb. Uplatňuje poznatky a provádí hodnocení jevů a zákonitostí podle podnětů učitele. Jeho myšlení je vcelku správné, ale málo tvořivé, v jeho logice se vyskytují chyby. V ústním a písemném projevu má nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti se projevují častější nedostatky, grafický projev je méně estetický a má menší nedostatky. Je schopen samostatně studovat podle návodu učitele.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení si požadovaných poznatků závažné mezery. Při provádění požadovaných intelektuálních a motorických činností je málo pohotový a má větší nedostatky. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují závažné chyby. Při využívání poznatků pro výklad a hodnocení jevů je nesamostatný. V logice myšlení se vyskytují závažné chyby, myšlení není tvořivé. Jeho ústní a písemný projev má vážné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti a v grafickém projevu se projevují nedostatky, grafický projev je málo estetický. Závažné nedostatky a chyby dovede žák s pomocí učitele opravit. Při samostatném studiu má velké těžkosti.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák si požadované poznatky neosvojil uceleně, přesně a úplně, má v nich závažné a značné mezery. Jeho dovednost vykonávat požadované intelektuální a motorické činnosti má velmi podstatné nedostatky. V uplatňování osvojených vědomostí a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují velmi závažné chyby. Při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí nedovede své vědomosti uplatnit ani s podněty učitele. Neprojevuje samostatnost v myšlení, vyskytují se u něho časté logické nedostatky. V ústním a písemném projevu má závažné nedostatky ve správnosti, přesnosti i výstižnosti. Kvalita výsledků jeho činnosti a grafický projev mají vážné nedostatky. Závažné nedostatky a chyby nedovede opravit ani s pomocí učitele. Nedovede samostatně studovat.

3.1.2. Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou praktického zaměření.

Převahu praktické činnosti mají v základní škole pracovní vyučování, praktika, základy techniky, domácí nauky.

Při klasifikaci v předmětech uvedených v s převahou praktického zaměření v souladu s požadavky učebních osnov se hodnotí:

- vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem,
- osvojení praktických dovedností a návyků, zvládnutí účelných způsobů práce,
- využití získaných teoretických vědomostí v praktických činnostech,
- aktivita, samostatnost, tvořivost, iniciativa v praktických činnostech,
- kvalita výsledků činností,
- organizace vlastní práce a pracoviště, udržování pořádku na pracovišti,
- dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a péče o životní prostředí,
- hospodárné využívání surovin, materiálů, energie, překonávání překážek v práci,
- obsluha a údržba laboratorních zařízení a pomůcek, nástrojů, náradí a měřidel.

Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1 (výborný)

Žák soustavně projevuje kladný vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Pohotově, samostatně a tvořivě využívá získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává pohotově, samostatně uplatňuje získané dovednosti a návyky. Bezpečně ovládá postupy a způsoby práce; dopouští se jen menších chyb, výsledky jeho práce jsou bez závažnějších nedostatků. Účelně si organizuje vlastní práci, udržuje pracoviště v pořádku. Uvědoměle dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a aktivně se stará o životní prostředí. Hospodárně využívá suroviny, materiál, energii. Vzorně obsluhuje a udržuje laboratorní zařízení a pomůcky, nástroje, náradí a měřidla. Aktivně překonává vyskytující se překážky.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák projevuje kladný vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Samostatně, ale méně tvořivě a s menší jistotou využívá získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává samostatně, v postupech a způsobech práce se nevyskytují podstatné chyby. Výsledky jeho práce mají drobné nedostatky. Účelně si organizuje vlastní práci, pracoviště udržuje v pořádku. Uvědoměle udržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a stará se o životní prostředí. Při hospodárném využívání surovin, materiálů a energie se dopouští malých chyb. Laboratorní zařízení a pomůcky, nástroje, náradí a měřidla obsluhuje a udržuje s drobnými nedostatky. Překážky v práci překonává s občasnou pomocí učitele.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák projevuje vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem s menšími výkyvy. Za pomoci učitele uplatňuje získané teoretické poznatky při praktické činnosti. V praktických činnostech se dopouští chyb a při postupech a způsobech práce potřebuje občasnou pomoc učitele. Výsledky práce mají nedostatky. Vlastní práci organizuje méně účelně, udržuje pracoviště v pořádku. Dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a v malé míře přispívá k tvorbě a ochraně životního prostředí. Na podněty učitele je schopen hospodárně využívat suroviny, materiály a energii. K údržbě laboratorních zařízení, přístrojů, nářadí a měřidel musí být částečně podněcován. Překážky v práci překonává jen s častou pomocí učitele.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák pracuje bez zájmu a vztahu k práci, k pracovnímu kolektivu a praktickým činnostem. Získané teoretické poznatky dovede využít při praktické činnosti jen za soustavné pomoci učitele. V praktických činnostech, dovednostech a návycích se dopouští větších chyb. Při volbě postupů a způsobů práce potřebuje soustavnou pomoc učitele. Ve výsledcích práce má závažné nedostatky. Práci dovede organizovat za soustavné pomoci učitele, méně dbá o pořádek na pracovišti. Méně dbá na dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a o životní prostředí. Porušuje zásady hospodárnosti využívání surovin, materiálů a energie. V obsluze a údržbě laboratorních zařízení a pomůcek, přístrojů, nářadí a měřidel se dopouští závažných nedostatků. Překážky v práci překonává jen s pomocí učitele.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák neprojevuje zájem o práci a vztah k ní, ani k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Nedokáže ani s pomocí učitele uplatnit získané teoretické poznatky při praktické činnosti. V praktických činnostech, dovednostech a návycích má podstatné nedostatky. Nedokáže postupovat při práci ani s pomocí učitele. Výsledky jeho práce jsou nedokončené, neúplné, nepřesné, nedosahují předepsané ukazatele. Práci na pracovišti si nedokáže zorganizovat, nedbá na pořádek na pracovišti. Neovládá předpisy o ochraně zdraví při práci a nedbá na ochranu životního prostředí. Nevyužívá hospodárně surovin, materiálů a energie. V obsluze a údržbě laboratorních zařízení a pomůcek, přístrojů a nářadí, nástrojů a měřidel se dopouští závažných nedostatků.

3.1.3. Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou výchovného zaměření.

Převahu výchovného zaměření mají: výtvarná výchova, hudební výchova a zpěv, tělesná a sportovní výchova.

Žák zařazený do zvláštní tělesné výchovy se při částečném uvolnění nebo úlevách doporučených lékařem klasifikuje s přihlédnutím ke zdravotnímu stavu.

Při klasifikaci v předmětech s převahou výchovného zaměření se v souladu s požadavky učebních osnov hodnotí:

- stupeň tvořivosti a samostatnosti projevu,
- osvojení potřebných vědomostí, zkušeností, činností a jejich tvořivá aplikace,
- poznání zákonitostí daných činností a jejich uplatňování ve vlastní činnosti,
- kvalita projevu,
- vztah žáka k činnostem a zájem o ně,
- estetické vnímání, přístup k uměleckému dílu a k estetice ostatní společnosti,
- v tělesné výchově s přihlédnutím ke zdravotnímu stavu žáka všeobecná, tělesná zdatnost, výkonnost a jeho péče o vlastní zdraví.

Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1 (výborný)

Žák je v činnostech velmi aktivní. Pracuje tvořivě, samostatně, plně využívá své osobní předpoklady a velmi úspěšně podle požadavků osnov je rozvíjí v individuálních a kolektivních projevech. Jeho projev je esteticky působivý, originální, procítěný, v hudební, branné a tělesné výchově přesný. Osvojené vědomosti, dovednosti a návyky aplikuje tvořivě. Má výrazně aktivní zájem o umění, estetiku, brannost a tělesnou kulturu a projevuje k nim aktivní vztah. Úspěšně rozvíjí svůj estetický vkus, tělesnou zdatnost a brannost.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák je v činnostech aktivní, tvořivý, převážně samostatný na základě využívání svých osobních předpokladů, které úspěšně rozvíjí v individuálním a kolektivním projevu. Jeho projev je esteticky působivý a má jen menší nedostatky z hlediska požadavků osnov. Žák tvořivě aplikuje osvojené vědomosti, dovednosti a návyky v nových úkolech. Má aktivní zájem o umění, o estetiku, brannost a tělesnou zdatnost. Rozvíjí si v požadované míře estetický vkus, brannost a tělesnou zdatnost.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák je v činnostech méně aktivní, tvořivý, samostatný a pohotový. Nevyužívá dostatečně své schopnosti v individuální a kolektivním projevu. Jeho projev je málo působivý, dopouští se v něm chyb. Jeho vědomosti a dovednosti mají četnější mezery a při jejich aplikaci potřebuje pomoc učitele. Nemá dostatečný aktivní zájem o umění, estetiku, brannost a tělesnou kulturu. Nerozvíjí v požadované míře svůj estetický vkus, tělesnou zdatnost a brannost.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák je v činnostech málo aktivní a tvořivý. Rozvoj jeho schopností a jeho projev jsou málo uspokojivé. Úkoly řeší s častými chybami. Vědomosti a dovednosti aplikuje jen se značnou pomocí učitele. Projevuje velmi malou snahu a zájem o činnosti, nerozvíjí dostatečně svůj estetický vkus, brannost a tělesnou zdatnost.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák je v činnostech převážně pasivní. Rozvoj jeho schopností je neuspokojivý. Jeho projev je povětšinou chybný a nemá estetickou hodnotu. Minimální osvojené vědomosti a dovednosti nedovede aplikovat. Neprojevuje zájem o práci a nevyvíjí úsilí rozvíjet svůj estetický vkus, brannost a tělesnou zdatnost.

3.2. Stupně hodnocení chování.

Chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni:

- 1– velmi dobré,
- 2 – uspokojivé,
- 3 – neuspokojivé.

Kritéria pro jednotlivé stupně klasifikace chování jsou následující:

Stupeň 1 (velmi dobré)

Žák uvědoměle dodržuje pravidla chování a ustanovení vnitřního řádu školy. Méně závažných přestupků se dopouští ojediněle. Žák je však přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit.

Stupeň 2 (uspokojivé)

Chování žáka je v rozporu s pravidly chování a s ustanoveními vnitřního řádu školy. Žák se dopustí závažného přestupku proti pravidlům slušného chování nebo vnitřnímu řádu školy; nebo se opakovaně dopustí méně závažných přestupků. Zpravidla se přes důtku třídního učitele školy dopouští dalších přestupků, narušuje výchovně vzdělávací činnost školy. Ohrožuje bezpečnost a zdraví svoje nebo jiných osob.

Stupeň 3 (neuspokojivé)

Chování žáka ve škole je v příkrém rozporu s pravidly slušného chování. Dopustí se takových závažných přestupků proti školnímu řádu nebo provinění, že je jimi vážně ohrožena výchova nebo bezpečnost a zdraví jiných osob. Záměrně narušuje hrubým způsobem výchovně vzdělávací činnost školy. Zpravidla se přes důtku ředitele školy dopouští dalších přestupků.

4. Způsob získávání podkladů pro hodnocení.

Podklady pro hodnocení a klasifikaci výchovně vzdělávacích výsledků a chování žáka získává učitel zejména těmito metodami, formami a prostředky :

soustavným diagnostickým pozorováním žáka, soustavným sledováním výkonů žáka a jeho připravenosti na vyučování, různými druhy zkoušek (písemné, ústní, grafické, praktické, pohybové), didaktickými testy, kontrolními písemnými pracemi a praktickými zkouškami předepsanými učebními osnovami, analýzou různých činností žáka, konzultacemi s ostatními učiteli a podle potřeby s dalšími odborníky (PPP), rozhovory se žákem a zákonnými zástupci žáka.

Žák 2. až 5. ročníku základní školy musí mít z každého předmětu, alespoň dvě známky za každé pololetí, z toho nejméně jednu za ústní zkoušení. Znamky získávají vyučující průběžně během celého klasifikačního období. Není přípustné ústně přezkušovat žáky koncem klasifikačního období z látky celého tohoto období. Výjimku tvoří vědomosti nutné k zvládnutí zkoušené látky. Zkoušení je prováděno zásadně před kolektivem třídy, nepřipustné je individuální přezkušování po vyučování v kabinetech. Výjimka je možná jen při diagnostikované vývojové poruše, kdy je tento způsob doporučen ve zprávě psychologa.

Učitel oznamuje žákovi výsledek každé klasifikace, klasifikaci zdůvodňuje a poukazuje na klady a nedostatky hodnocených projevů, výkonů, výtvorů. Po ústním vyzkoušení oznámí učitel žákovi výsledek hodnocení okamžitě. Výsledky hodnocení písemných zkoušek a prací a praktických činností oznámí žákovi nejpozději do 7 dnů. Učitel sděluje všechny známky, které bere v úvahu při celkové klasifikaci, zástupcům žáka a to zejména prostřednictvím zápisů do žákovské knížky - současně se sdělováním známek žákům. Při hodnocení využívá i sebehodnocení žáka.

Kontrolní písemné práce a další druhy zkoušek rozvrhne učitel rovnoměrně na celý školní rok, aby se nadměrně nenahromadily v určitých obdobích.

O termínu písemné zkoušky, která má trvat více než 25 minut, informuje vyučující žáky dostatečně dlouhou dobu předem. Ostatní vyučující o tom informuje formou zápisu do přílohy třídní knihy. V jednom dni mohou žáci konat jen jednu zkoušku uvedeného charakteru.

Učitel je povinen vést soustavnou evidenci o každé klasifikaci žáka průkazným způsobem tak, aby mohl vždy doložit správnost celkové klasifikace žáka i způsob získání známek (ústní zkoušení, písemné,...). V případě dlouhodobé nepřítomnosti nebo rozvázání pracovního poměru v průběhu klasifikačního období předá tento klasifikační přehled zastupujícímu učiteli nebo vedení školy.

Vyučující zajistí zapsání známek také do třídního katalogu a dbá o jejich úplnost. Do katalogu jsou zapisovány známky z jednotlivých předmětů, udělená výchovná opatření a další údaje o chování žáka, jeho pracovní aktivitě a činnosti ve škole.

Pokud je klasifikace žáka stanovena na základě písemných nebo grafických prací, vyučující tyto práce uschovávají po dobu, během které se klasifikace žáka určuje nebo ve které se k ní mohou zákonní zástupci žáka odvolat - tzn. celý školní rok včetně hlavních prázdnin, v případě žáků s odloženou klasifikací nebo opravnými zkouškami až do 30.10. dalšího školního roku. Opravené písemné práce musí být předloženy všem žákům a na požádání ve škole také zákonným zástupcům.

Vyučující dodržují zásady pedagogického taktu, zejména:

- neklasifikují žáky ihned po jejich návratu do školy po nepřítomnosti delší než jeden týden,
- žáci nemusí dopisovat do sešitů látku za dobu nepřítomnosti, pokud to není jediný zdroj informací

Účelem zkoušení není nacházet mezery ve vědomostech žáka, ale hodnotit to, co umí. Učitel klasifikuje jen probrané učivo, zadávání nové látky k samostatnému nastudování celé třídy není přípustné, před prověřováním znalostí musí mít žáci dostatek času k naučení, procvičení a zažití učiva, prověřování znalostí provádět až po dostatečném procvičení učiva.

Třídní učitelé (případně výchovný poradce) jsou povinni seznamovat ostatní vyučující s doporučením psychologických vyšetření, které mají vztah ke způsobu hodnocení a klasifikace žáka a způsobu získávání podkladů. Údaje o nových vyšetřeních jsou součástí zpráv učitelů (nebo výchovného poradce) na pedagogické radě.

5. Podrobnosti o komisionálních a opravných zkouškách.

5.1. Komisionální zkouška.

Komisionální zkouška se koná v těchto případech:

- má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí,
- při konání opravné zkoušky.

Komisi pro komisionální přezkoušení jmenuje ředitel školy; v případě, že je vyučujícím daného předmětu ředitel školy, jmenuje komisi krajský úřad. Komise je tříčlenná a tvoří ji předseda, kterým je ředitel školy, popřípadě jím pověřený učitel, nebo v případě, že vyučujícím daného předmětu je ředitel školy, krajským úřadem jmenovaný jiný pedagogický pracovník školy,

zkoušející učitel, jímž je vyučující daného předmětu ve třídě, v níž je žák zařazen, popřípadě jiný vyučující daného předmětu, přísedící, kterým je jiný vyučující daného předmětu nebo předmětu stejné vzdělávací oblasti stanovené Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání.

Výsledek přezkoušení již nelze napadnout novou žádostí o přezkoušení. Výsledek přezkoušení stanoví komise hlasováním. Výsledek přezkoušení se vyjádří slovním hodnocením nebo stupněm prospěchu. Ředitel školy sdělí výsledek přezkoušení prokazatelným způsobem žákovi a zákonnému zástupci žáka. V případě změny hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí se žákovi vydá nové vysvědčení.

O přezkoušení se pořizuje protokol, který se stává součástí dokumentace školy. Za řádné vyplnění protokolu odpovídá předseda komise, protokol podepíše všichni členové komise.

Žák může v jednom dni vykonat přezkoušení pouze z jednoho předmětu. Není-li možné žáka ze závažných důvodů ve stanoveném termínu přezkoušet, stanoví orgán jmenující komisi náhradní termín přezkoušení.

Konkrétní obsah a rozsah přezkoušení stanoví ředitel školy v souladu se školním vzdělávacím programem.

Vykonáním přezkoušení není dotčena možnost vykonat opravnou zkoušku.

Třídní učitel zapíše do třídního výkazu poznámku o vykonaných zkouškách, doplní celkový prospěch a vydá žákovi vysvědčení s datem poslední zkoušky.

5.2. Opravná zkouška.

Opravné zkoušky konají:

- žáci, kteří mají nejvýše dvě nedostatečné z povinných předmětů a zároveň dosud neopakovali ročník na daném stupni základní školy,
- žáci devátého ročníku, kteří na konci druhého pololetí neprospěli nejvýše ze dvou povinných předmětů.

Žáci nekonají opravné zkoušky, jestliže neprospěli z předmětu s výchovným zaměřením.

Opravné zkoušky se konají nejpozději do konce příslušného školního roku, tj. do 31. srpna. Termín opravných zkoušek a konzultací žáků s příslušnými pedagogickými pracovníky stanoví ředitel školy na červnové pedagogické radě. Žák může v jednom dni skládat pouze jednu opravnou zkoušku. Opravné zkoušky jsou komisionální.

Žák, který nevykoná opravnou zkoušku úspěšně nebo se k jejímu konání nedostaví, neprospěl. Ze závažných důvodů může ředitel školy žákovi stanovit náhradní termín opravné zkoušky nejpozději do 15. září následujícího školního roku. Do té doby je žák zařazen do nejbližšího vyššího ročníku, popřípadě znovu do devátého ročníku.

Žákovi, který konal opravnou zkoušku, se na vysvědčení uvede datum poslední opravné zkoušky v daném pololetí.

Třídní učitel zapíše do třídního výkazu žákovi, který koná opravnou zkoušku:

Vykonání opravné zkoušky (třídní výkaz – poznámka)

Žák vykonal dne opravnou zkoušku z předmětus prospěchem

Nedostavení se k opravné zkoušce (třídní výkaz – poznámka)

Žák se bez řádné omluvy nedostavil k vykonání opravné zkoušky, čímž jeho prospěch v předmětu zůstává nedostatečný

6. Způsob hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami.

Způsob hodnocení a klasifikace žáka vychází ze znalosti příznaků postižení a uplatňuje se ve všech vyučovacích předmětech, ve kterých se projevuje postižení žáka, a na obou stupních základní školy.

Při způsobu hodnocení a klasifikaci žáků pedagogičtí pracovníci zvýrazňují motivační složku hodnocení, hodnotí jevy, které žák zvládl. Při hodnocení se doporučuje užívat různých forem hodnocení, např. bodové ohodnocení, hodnocení s uvedením počtu chyb apod.

Při klasifikaci žáků se doporučuje upřednostnit širší slovní hodnocení. Způsob hodnocení projedná třídní učitel a výchovný poradce s ostatními vyučujícími.

Třídní učitel sdělí vhodným způsobem ostatním žákům ve třídě podstatu individuálního přístupu a způsobu hodnocení a klasifikace žáka.

Žák zařazený do zdravotní tělesné výchovy při částečném osvobození nebo při úlevách doporučených lékařem se klasifikuje v tělesné výchově s přihlédnutím k druhu a stupni postižení i k jeho celkovému zdravotnímu stavu.

7. Žáci s vývojovou poruchou učení.

U žáka s vývojovou poruchou učení rozhodne ředitel školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka.

6.2. Autoevaluace školy

Vnitřní hodnocení školy napomáhá ke zkvalitnění a zefektivnění vzdělání a výchovy ve škole.

Vnitřní hodnocení školy stanoví § 11 a § 12 zákona č. 561/2004 Sb. (školský zákon) a vyhláška č. 15/2005 Sb., kterou se stanoví náležitosti dlouhodobých záměrů, výročních zpráv a vlastního hodnocení školy.

Pokud má ve škole dojít k zefektivnění procesu vzdělávání, pak škola nutně musí věnovat velkou pozornost právě vzdělávacího procesu autoevaluace jako celku. Nutností je vymezení oblastí, cílů, kritérií, nástrojů a časového rozvržení autoevaluačního procesu. Naše škola se rozhodla provádět vlastní hodnocení zas období jednoho školního roku. Toto hodnocení je východiskem pro zpracování výroční zprávy školy a je jedním z podkladů pro hodnocení Českou školní inspekcí. Autoevaluace určuje oblasti, ve kterých škola dosahuje dobrých výsledků a oblasti, ve kterých je třeba úroveň vzdělávání zlepšit, včetně návrhu příslušných opatření.

Oblasti autoevaluace

- podmínky ke vzdělávání (materiální, technické, ekonomické, hygienické...)
- průběh vzdělávání
- podpora školy žákům, spolupráce s rodiči
- výsledky vzdělávání
- řízení školy
- úroveň výsledků práce školy (vnímání školy okolím, prezentace školy)

Cíle autoevaluace

- udržet minimálně stávající materiálně - technické podmínky ke vzdělávání s pomocí obecního zastupitelstva
- ve výchovně - vzdělávacím procesu udržet stávající výsledky
- aktivitami pedagogů a ostatních zaměstnanců školy pokračovat v nástavbě výchovně vzdělávacím procesu
- zkvalitňovat spolupráci s rodiči a dalšími subjekty
- udržovat kvalitní řízení školy, plánovat efektivně DVPP, motivovat současný personál ke kvalitní práci, pro všestranný rozvoj školy
- udržet celkový rozvoj školy na minimálně stejné úrovni

Nástroje autoevaluace

- hodnocení a klasifikace žáků
- rozbor dokumentace školy
- hospitační činnost
- prověrky pololetní a závěrečné
- výsledky žáků ze spádových škol
- pedagogické rady
- provozní porady
- třídní schůzky
- metodická sdružení
- dovednostní testy žáků

Kritéria autoevaluace

- očekávané výstupy žáků
- písemné práce žáků v jednotlivých ročnících
- zpětná vazba výsledků žáků ze spádových škol
- výsledky testů žáků

Časové rozvržení autoevaluačních činností

- hodnocení a klasifikace – průběžně ve školním roce
- rozbor dokumentace školy – průběžně ve školním roce
- hospitační činnost – v průběhu celého školního roku
- prověrky pololetní a závěrečné – pololetně
- výsledky žáků ze spádových škol – září, I. pololetí
- pedagogické rady – v průběhu školního roku
- provozní porady – dle potřeby
- třídní schůzky – minimálně třikrát ročně
- metodická sdružení – dle potřeby
- dovednostní testy žáků – závěr školního roku

Hlavním smyslem autoevaluace je zpětná vazba vedoucí ke zdokonalování kvality vzdělávání školy. Naše škola má vypracovaný návrh struktury vlastního hodnocení školy a časový harmonogram realizace. Zpětnou vazbu škole poskytují i ČŠI a kontrola ze strany zřizovatele.

7. Dodatky

7.1. Školní rok 2009/2010

7.1.1. Materiální, technické a prostorové podmínky

7.1.2. Charakteristika sboru

7.1.3. Charakteristika žáků

Školu navštěvují i děti cizích státních příslušníků. Těmto žákům je při vstupu nabídnuta možnost výuky na 14. ZŠ a MŠ Kladno se speciálním programem výuky českého jazyka pro cizince. Pokud žák zůstane u nás, je mu upraven vyučovací program a přizpůsobeno hodnocení.

7.1.4. Mezinárodní spolupráce

7.1.5. Dlouhodobé projekty

V naší škole se od září školního roku 2008/2009 vzdělává 26 žáků podle § 38 Školského zákona. Rodiče těchto žáků nám nabídli možnost zařadit naši školu do projektu rozvoje cizích jazyků. V současné době probíhají jednání.